

# ХИТРИНИТЕ НА АЛДАР-КОСЕ

Превод от руски: [Неизвестен], —

[chitanka.info](http://chitanka.info)

Във всяка колиба навред из степта се знаят от малки и големи хитрините и поразите на тоя голобрад Алдар-Косе.

Веднъж Алдар-Косе намерил в степта оглозгана кост, взел я и я скрил в джоба си.

По пътя се отбил в една колиба. Вижда — в казана се вари месо.

— Мога ли и аз да турна една овча плешка да уври? — попитал Алдар-Косе стопанина.

— Може, сложи, — отговорил стопанинът.

— А вашето месо няма ли да изяде моето?

— Ама че го каза! Не бой се: ако го изяде, живо агънце ще ти дам! — отговорил стопанинът, като се смеел над глупостта на госта.

Алдар пъкнал в казана без да го видят намерената кост. Когато месото се сварило, Алдар-Косе извадил своята кост и започнал да вика:

— Вашето месо е изяло моето месо от плешката!

Учудил се стопанинът, но както обещал, трябвало да даде на Алдар-Косе живо агънце.

Алдар взел агънцето и продължил пътя си по-нататък.

Видял богат дом, отбил се в него и останал да ношува.

Като си лягал да спи, той попитал стопанина:

— Мога ли да пусна при твоите овце моето агънце?

— Пусни го.

— А твоите овни няма ли да изядат моето агънце?

— Ха-ха-ха! — разсмял се стопанинът. — Разбира се, че няма да го изядат, но ако пък го изядат, ще ти дам девет овена живи.

Алдар-Косе пуснал агънцето в стадото овце.

През нощта хитрецьт заклал агнето и с кръвта му намазал устата на овните, а на рогата им намятал червата му.

А рано сутринта вдигнал цял скандал:

— Отиде ми хубавото агънце! Твоите овни са го изяли!

Стопанинът се учудил много, но дал на Алдар-Косе обещаните девет овена.

Подкарал Алдар-Косе овните към дома си и се смеел на хорската глупост.

По пътя той видял, че човек пасе два вола. Когато Алдар се приближил до него, човекът го попитал:

— Къде отиваш?

— На сватба. Ако искаш да се повеселиш, то иди, а пък аз ще попаса воловете вместо тебе.

Човекът се съгласил с радост и изтичал да погледа сватбата.

Алдар отрязал опашките на воловете и ги закопал наполовина в земята, а воловете прогонил в гората.

Когато стопанинът им се върнал, Алдар-Косе замахал ръце в отчаяние и казал:

— Не мога да разбера какво стана: подгоних воловете, а те потънаха в земята. Ето, виждаш ли, останаха само опашките им да стърчат навън.

Воловарят искал да хване една от опашките, но Алдар Косе му казал:

— От стари хора съм чувал, че не бива да се дърпат воловете за опашките, защото опашките им ще се откъснат и воловете ще потънат съвсем в земята.

— А какво да правя? — попитал воловарят Алдар-Косе.

— Трябва да се откопаят откъм главата, — отговорил му хитрецът и се отдалечил бързо.

Копал, копал воловарят, изкопал голяма дупка, а волът все не се виждал.

Разсърдил се той и дръпнал силно опашката. А тя едва се държала в земята. Човекът полетял и паднал по гръб. Лежи той, рита с крака нагоре и вика с цяло гърло:

— Дръжте го, измамника!

Но нима можеш да хванеш в степта вятъра и да намериш Алдар-Косе, който бил откарал вече далеч воловете.

# ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

**МОЯТА БИБЛИОТЕКА**



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.